

Tygrí životopis

Zatímco na straně Kladenských nastoupili do baráže mistr světa 1996 Kysela, někdejší reprezentanti Geffert, Kruliš a Cartelli, juniorští šampioni Plekanec s Hornou nebo nejlepší bek MS dvacetiletých 1998 Skrbek, Bílí tygři mohli nabídnout jen dva zlaté hochy za šampionátu dvacítek Angela Krsteva a Patrika Moskala.

Minulost libereckých hokejistů není oslnivá, nicméně na ledě se ukázalo, že hvězdná jména na straně Vagnerplastu ztratila lesk. Liberečtí trenéři Jandač s Nedvědem poslali do série mužstvo v takřka neměnném složení. Mezi tyčemi kraloval Pavel Falta - někdejší gólman Jihlavy, který dlouho hájil klec Znojma. Jenže po nepovedené baráži s Opavou byl podezříván z ovlivnění zápasu a musel odejít do Chomutova. Odtud zamířil výměnou za Pavla Maláče do Liberce, kde se stal jasnou jedničkou a v letošní baráži dokázal, že chytat dovede. Náhradníka mu dělal mladík Jan Koťátko, jenž pomáhal rovněž v druholigovém Jablonci, v zákrytu vyčkával účastník loňského MS osmnáctiletých Martin Láska. Zadní řady získaly na jistotě příchodem Angela Krsteva, jehož se nepochopitelně zbavil generální manažer Slavie Vladimír Růžička. Krstevův parták Aleš Vála patří k libereckému inventáři, do nejvyšší soutěže nakoukl už bezmála před deseti lety ještě v pardubickém dresu. Za stejný klub před lety hráli rovněž Robert Pospíšil, Milan Beránek, Patrik Rozsívál (loni v létě o něho měly velký zájem Karlovy Vary), syn letošního trenéra Pojišťováků Lukáš Paleček a Pavel Kábrt, účastník MS dvacetiletých 1998, kterého ve slibné kariéře přibrzdily zdravotní potíže.

Extraligovou zkušenost udělal před lety ve Zlíně nenapravitelný ďábel Vítězslav Jankových přezdívaný Mefisto, jinak dlouholetý postrach všech soupeřů i rozhodčích v první lize, kde nastupoval mj. za Hodonín či za Přerov. Nejvyšší soutěž víceméně odložila do nižší sféry Mojmíra Musila - odchovance pražské Slavie, jenž se po vojně v Havlíčkově Brodě dostal přes Beroun do Plzně a odtud putoval pod Ještěd. Slavie po roce služeb uvolnila Miroslava Hájka, Patrik Moskal letos prošel Karlovými Vary a Třin-

cem, kde sehrál jediný exraligový duel a příležitost dostával pouze v juniorech, Petr Horčíčka také působil v Edenu, ovšem do elitní ligy nikdy nezasáhl. Výhoda Tygrů spočívala v tom, že se jim podařilo sestavit vyrovnaný celek. Vedle zmíněných vyzrálých a zkušených borců posílali do hry mladé obránce Kočího, Moravce či Holuba, který loni startoval na MS osmnáctiletých a v draftu NHL si ho zmluvili New York Islanders. V útoku se hodila poctivost Oldřicha Nýče a Jana Viška nebo nasazení mladého juniora Lukáše Pabišky, neztratil se Jan Plodek, jenž dostával víc šancí než bratr Milan i další někdejší talent Filip Pešán. Extraligu v posled-

Dres Tygrů symbolicky navlékli Kanaďan Trevor Lindros, bratranec slavného Erika, případně mladý švédský útočník Oscar Stenberg. Klub vedený prezidentem Petrem Syrovátkem, kde už léta působí pracovní manažer Tibor Jech a Karel Hornický, mohl počítat se službami Jana Ludviga, bývalého hráče New Jersey nebo Buffala. Kdysi z Liberce odešel do Litvínova, pak do NHL, odkud se po letech vrátil a v jedenačtyřiceti letech ještě naskočil do první ligy. Liberečtí vždycky vychovávali kvalitní hokejisty. Kromě Ludviga odtud vyšli například Petr a Jaroslav Nedvědové, Orct, Gudas, Maškarinec, Václav Novák, plzeňský Výborný, Jiruš, Čutta nebo Plí-

Postupová radost je vždycky bouřlivá. Šampaňské a doutníky libereckým Tygrům chutnaly zaslouženě.

FOTO JIRÍ SUŠICKÝ

ním duelu s Kladnem vystříleli sourozenci Kudmové, kteří do Liberce přišli z Písku, aniž by o ně projevila zájem nedaleká extraligová bašta v Českých Budějovicích.

hal. Nikdo z nich ovšem u historického okamžiku nebyl. Extraligu vybojovala parta relativně bezejmenných mužů, kteří se semkli a po zásluze došli k nevídanému úspěchu. ●

Součet kladenských hříchů

Po Jihlavě a Kometě Brno opustil nejvyšší soutěž další slavný klub. Hokejové Kladno truchlí, poněvadž letošní sezona pro něj měla znamenat cestu až za hranice play off. Namísto toho přišel pád.

Znalci poměrů tvrdí, že se tahle tragédie musela stát. Klub sice letos získal poněkud vyšší finanční prostředky, ovšem jeho možnosti zůstávaly v konkurenci ostatních stále hodně skromné. Podobně jako v Litvínově nebo Českých Budějovicích odcházeli nejlepší hráči jinam a lidé z vedení přivedli na uvolněná místa posily odjinud. Loňský generální manažer Miloslav Hořava lákal do Kladna dvojici Krušnohorců Zdeněk Orct - Robert Kysela (údajně za osm milionů korun na sezonu) a ve středočeském městě se poněkud nereálně uvažovalo o smělejších plánech. Jako by všichni zapomněli, že kladenský klub už několik let zápasí s výkonnostním úpadkem, neustálou cirkulací hráčského kádru i s pravidelnou výměnou trenérů. Na střídačce se protočili Jan Novotný, Zdeněk Šindler, Otakar Vejvoda, Eduard Novák. Extraligu pokaždé udrželi, ačkoli se to leckomu tehdy zdálo málo. Letošní ročník zahájil Zdeněk Vojta, někdejší útočník Poldi. Ovšem jeho týmu se nedařilo. Od 16. kola byl až na tři výjimky v závěru základní části poslední.

Tíživou situaci řešil management klasičky. Počátkem listopadu Vojtu nahradil Jaromír Šindel a mužstvo se po vánoční přestávce nadechlo k nebývalé stíhací jízdě. Nehodláme polemizovat, zda se tak stalo díky patřičným metodám nového kouče, probuzení klíčových hráčů, mimořádně vysokým prémie pro hokejisty či jiným finančním výdajům. Dlouhodobá část soutěže není play off ani baráž. Zápas, v nichž o něco jde, se hraje úplně jinak. Kdo chce vítězit, potřebuje srdece, odvahu, odhodlání, morálku, soudržnost. Kladenský sprint skutečně vyvolal reálnou naději na odpálení barážové hrozby. Od 35. kola vyšlo Kladno jen šestkrát bodově naprázdno. Jenže poslední zápas doma s Lit-

vínovem modrobílí nezvládli a veškeré aktivity i vynaložené prostředky vyletěly oknem.

Zatímco liberečtí Tygři válčili v dramatickém play off 1. ČP ligy, světenci Jaromíra Šindela netrpěli únavou a v klidu se chystali do bitevní vřavy. Baráž začali s pocitem, že se nemůže nic stát. Na jejich straně měla být extraligová výkonnost, zkušenost, vyšší ho-

chyby u druhých. Hromadící se hříchy v někdejší hokejové baště vyvrcholily tím nejhorším. Kladno sestoupilo z nejvyšší soutěže počtvrté v historii, ale zatímco v osmdesátých letech byl jeho návrat vcelku reálný a proběhl poměrně rychle, letošní vyřazení může mít mnohem tíživější následky. Měsíc finančních prostředků možná trochu ztě-

FOTO VLADIMÍR URBAN

Zdeněk Orct není žádný spasitel, nýbrž solidní brankář, jenž mužstvu dodá patřičnou jistotu. Kladenská na něho letos spoléhali, aniž by si uvědomili, že jenom kvalitní gólman výsledky nedělá.

kejové umění. Ostřílení hráči, kteří měli na rozdíl od vyhozených trenérů takřka neomezenou podporu prezidenta Jágra, však nepřevzali odpovědnost. Skupina starších koukala po těch mladších a opačně, každý hledal

hlí, někteří hokejisté si najdou angažmá v cizině nebo u extraligové konkurence, nadaní mladíci zřejmě uspíší odchod za Atlantik. Produkty vyhlášené juniorské líhně začnou postrádat návaznost na nejvyšší soutěž a parta přežívajících veteránů, kterých bylo v letošním týmu až příliš, přetěžkou trasu do extraligy nevyšlápne. Kladenskému hokeji nastávají těžké časy.

A close-up portrait of Jaromír Šindel, a man with dark hair and a mustache, wearing a light-colored polo shirt. He is looking slightly to the left of the camera with a serious expression. The background is blurred, showing what appears to be a stadium or outdoor setting.

Trenérina je riskantní a zároveň nevděčné řemeslo. JAROMÍR ŠINDEL (42) přijal loni na podzim roli záchranáře v tonoucím Kladně. Přes mírné zlepšení se však mužstvo baráží nevyhnulo a po neúspěšné sérii s Libercem sestoupilo. V době, kdy probíhal následující rozhovor, ještě netušil, že bude vyhozen.

FOTO VLADIMÍR URBAN

Byli jsme váhaví střelci

Kdy vám pořádně došlo, co se stalo?

„Druhý den odpoledne. Na velikonoční pondělí jsme se s manželkou Hankou byli projít Prahou. Postupem času to na mě dolehlo. Potom jsem se uklidil na chalupu. Na další pondělí byla plánována schůzka v Kladně, kde se mělo řešit, co dál.“

Neříkejte, že jste nepřemítal, co se mohlo udělat jinak. Nedlouho po nástupu se špítalo o výměnách hráčů. Nic převratného se však nestalo. Nemělo se do kádru sáhnout, dokud byl čas?

„V lednu jsme skutečně měli něco připraveno. Jenže jsme se nechali trochu ukolébat. Mužstvo se zvedlo, zdálo se, že je dost silné, aby se zachránilo. Když jsem nastoupil, myslel jsem si dokonce, že patří do osmičky. Pak jsem svůj názor rychle poopravil. Tým na to nebyl postavený. Mrzí mě, že sešlo z výměny s Vítkovicemi. Ještě ráno v osm hodin jsem mluvil s panem Hadamczikem, dohodli jsme se na Josefu Štraubovi. V poledne však získali lepší kus, než jsme nabízeli. Čermáka ze Slavie. Hled a l i

měnit hráče, pak samozřejmě za ty nejlepší. Už v listopadu jsme poslali Vlčka do Tince za Cartelliho, jenže to se nepovede pokaždé. Vlčkovi jiné prostředí prospělo, nám Cartelli ze začátku taky obrovsky pomohl. Ale potom měl zdravotní potíže. Zdálo se, že sezonu ani nedokončí.“

Mluvílo se rovněž o tom, že Kladnu nevyšly velké nákupy před sezonou, tedy brankář Zdeněk Orct a Robert Kysela...

„Orct měl potíže se v mužstvu adaptovat. Hráči mu záviděli peníze. Neutajilo se, jakou má smlouvu. I jeho případnou výměnu jsme zvažovali. Zájem projevil Zlín. Ovšem tohle se nám povedlo vyřešit. Chytl Horčíčka, potom zase Orct. Za poslední čtvrtinu měl úspěšnost zásahů téměř čtyřidevadesát procent, průměr 2,2 gólu na zápas, což je na brankáře z posled-

ního mužstva velmi slušné. Ale týden před baráží onemocněl, vypadal na šest dní. O jejím osudu do značné míry rozhodly úvodní dva zápasy v Kladně, kdy Zdeněk nechytal v optimální pohodě. Ale tím, že v pátém utkání pustil gól z půlky hřiště, taky ještě nevyřadil Kladno z ligy. Statistika je neúprosná. Včetně baráže jsme ve třidvaceti utkáních nedali víc než jeden gól. V devíti žádný. Právě tady byla obrovská chyba.“

Čím si střeleckou nemožnost vysvětlit?

„Hokej bolí. Hráli jsme někdy docela pěkně. Ale končili v rozích.“

Dají se hledat důvody třeba i ve složení mužstva, které nemělo mnoho urostlých útočníků?

„Měli jsme šest hráčů pod sto osmdesát centimetrů. Dva úto-

ky. K tomu se nabalovaly další věci. Například neseriózní hra Karlových Varů. Václav Skuhravý byl pod smlouvou a oni mu nabízeli mnohem vyšší kontrakt na další sezonu. Chudák v tom lítal, byl úplně rozhozený. Takové věci se dějí, ale měly by se tvrdě trestat. On chtěl zůstat v Kladně, jenže dostal nabídku za daleko větší peníze, což ho samozřejmě poznamenalo. Zvažovali jsme, že ho pošleme pryč. Třeba právě do Varů za Kopeckého. Zase jsme skončili u starého, jo, ono to bude dobrý. Ale abych se vrátil ke koncovce, pochopitelně taky záleží, nakolik je hra efektivní. Radek Gardoš si připsal čtyřiačtyřicet bodů. V hodnocení přítomnosti na ledě však měl minus deset. A to byl náš nejproduktivnější hráč. Tenhle ukazatel nejlíp vypovídá o užitečnos-

Coby kluk ve Vítkovicích

jsme hráče, který by s kladenským hokejem nebyl spjatý. Žoldáka, jenž by dokázal odvést stejnou práci jako Kaděra ve Znojmě, když šlo do ligy. Vítkovice o Štrauba neměly zájem, chtěli jsme toho využít. Obecně vzato, byli jsme váhaví střelci. Nabízela se i jiná řešení. Vždycky z nich z nějakého důvodu sešlo.“

Mohly zlepšené výkony na přelomu roku souviset s blížící se uzávěrkou přestupů?

„Určitě. Stoprocentně. Proslýchlo se, že nastanou změny. Na druhou stranu, pokud někdo chtěl

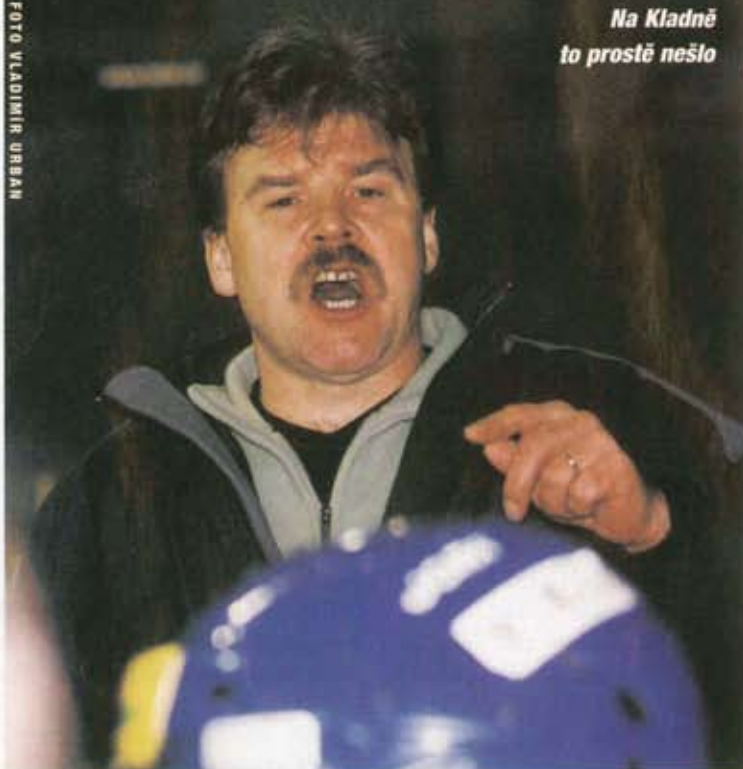

ti a ochotě hráče pracovat pro mužstvo. Sbírat body je pěkná věc. Jenže když se zároveň inkasuje, není výsledný efekt takový. Hledíme tudíž tady. I v posledním utkání základní části s Litvínovem jsme neproměnili spoustu šancí. Baráž trvala týden. Jestli někteří hráči nejsou schopni unést psychicky jeden vyjatý zápas, pak jich pět taky nezvládnou.“

Nakouzl jste zdravotní problémy hráčů během přípravy na baráž. V čem spočívaly?

„V přípravném zápase v Karlových Varech nám chyběli čtyři obránci ze šesti. Skrbek, Dlouhý, Skuhrovec a Hájek. Všichni nemocní, na antibiotikách, k tomu připočtu Orcta, Gefferta a Gardoně, kteří měl to samé. Angínu v posledním týdnu před baráží. Půlka mužstva se nepřipravovala, protože přípravu promarodila. Zároveň však koncepci naruší, pokud se klíčový hráč léčí během sezony. Pavel Skrbek se vrátil ze zámoří, ale třikrát vypadl se zády, dvakrát měl angínu. Hráč nese odpovědnost za svůj stav. Ale za tak krátkou dobu to není normální. On chtěl, měl vůli, dal do toho všechno. Jenže jakmile se mu začalo dařit, znovu onemocněl.“

FOTO VLADIMÍR URBAN

Na Kladně to prostě nešlo

Proč jste během baráže místo Skrbka jmenovali kapitánem Jiřího Kruliše?

„Napřed to dělali Svoboda a pak Gardon, který už céčko nechtěl. Kdykoli si ho někdo vzal, většinou se mu přestalo dařit. I tady jde o psychiku. Chyběl nám vůdce. Hokejista jako Štraub, Zemlička, Beránek, Čajánek. Starší hráči spoléhali, že to za ně mladí udělají. Neměli autoritu. Tu si mohu vybu-

dovat na základě nějakých výsledků. Pokud je nemám, mladí hráči mě neberou. Proto jsme potřebovali hráče jako Štraub, proto jsem chtěl Josefa Zajíce. V Německu sešel z očí, nevěděli jsme, jakou má formu. Ale přišel by a udělal pořádek.“

Neobrátila se přestávka před začátkem baráže nakonec proti vám?

„Během dvou měsíců byla třikrát dlouhá pauza. Olympiáda, pak čtyři zápasy týdně, znovu přestávka. Navíc jsme se do poslední chvíle honili s Litvínovem. Měl jsem úplně jiný plán. Kondiční soustředění na horách, na chvíli vypadnout z ledu. Už o vánocích. V lednu jsme však během tří utkání získali devět bodů. Najednou euforie, jo, mužstvo dobrý, už je v pořádku, přitom v pořádku nebylo. První varovný signál, následující utkání v Karlových Varech. Zbábělá hra. Prohráli jsme 0:3, skoro nevystřelili na bránu. Přitom tam záleželo, jestli se dostanou v tabulce pod nás nebo ne. Potom jsme čtyřikrát bodovali a hráli doma s Plzní. Totéž. Proti mužstvům, která proti nám šla soustředěnou defenzivou, jsme se nedokázali prosadit. Zase to bylo

o odvaze hráčů jít do situace jeden na jednoho, jít do brány. Buď to v sobě mají, nebo nemají. Nám tohle chybělo.“

Považujete pověstné kladenské srdíčko za prázdný pojem?

„Den před pátým zápasem baráže jsem se potkal s Jiřím Lípou. Před devatenácti lety pískal poslední utkání Kladna s Brnem, kde šlo o udržení. Skončilo 2:4, přitom Kladnu stačila remíza. Říkal mi, hele, Kladno, to se vždycky podělo. Ten zápas nezvládnou. Tohle mi tvrdil. Před šestnácti lety ve skupině o záchranu jeden zápas doma taky nevydýchali. Podlehli Brnu 1:7. Kladno se léta drželo nahoře. Pak padlo. Ještě jednou se zvedli. Za Jardy Jágra, Patery, Procházký. A zase to lehlo.“

S juniory Slavie jste získal čtyřikrát za sebou mistrovský titul. Nevytratily se z Kladna vítězné typy?

„Ten rozdíl v sebevědomí byl obrovský. Ale nejhorší situace pro mě nastala, když jsme hráli se Slavií a dva góly nám dal Hejda, kterého jsem přemlouval, aby neskončil s hokejem. Tahali jsme ho od jeho táty z hospody. Tomicu jsme přivedli z Jihlavy. Čermák přišel z Třebíče. Hájek a Krstev. Čtyři roky pode mnou hráli v juniorech a v baráži nás porazili. Hájek dal dva góly, Krstev jeden. Na druhou stranu mě těší, jak vyrostli. Bylo obdivuhodné, jak drzej byl Krstev. Zasloučení znají důvody, proč nezůstal ve Slavii. Ovšem tihle kluci si vůbec nepřipustili, že by mohli prohrát. Vycházelo to z nich. Na pátý zápas baráže mně s kolegou Jiřím Kopeckým vypomáhali Zdeněk Müller a Franta Kaberle. Kdybychom hráli ještě párkrát, musel by snad každý hráč mít svého trenéra... Ale vážně. Tam byli úžasní kluci. Problémem však bylo najít jednoho dva, kteří by mužstvo dali dohromady. Jeden týden šli mladí proti starým. Druhý mužstvo proti brankářům. Třetí týden obránci proti útočníkům.“

Jakmile se nedaří, hledají se viníci všude...

Narozen 30. listopadu 1959 v Ostravě

S hokejem začínal ve Vítkovicích, v osmnácti pronikl do nejvyšší soutěže a v roce 1981 získal s ostravským týmem titul. Další dva přidal v letech 1984-85 s Jihlavou, později působil ve Spartě. V roce 1989 odešel do Finska. Tři sezony chytal za Reipas Lahti, další dvě za Tapparua Tampere. Poté se vrátil do Sparty, kde v roce 1995 ukončil kariéru. Za reprezentaci Československa chytal 76 utkání, za ČR dva zápasy. Účastník ME „18“ 1977, MS „20“ 1978, MS 1981, 1985-89, OH 1984, 1988. Mistr světa 1985. Trénovat začal u mládeže Kobry Praha, později přešel do Slavie. V sezoně 1996-97 se objevil na střídačce extraligového týmu, pak se věnoval juniorům. V letech 1997-2000 s nimi získal čtyřikrát za sebou mistrovský titul. Koučoval i reprezentaci do 16 a 19 let. Od sezony 2000-01 vedl jako hlavní trenér mužstvo Slavie, v jejím průběhu odstoupil. Koučem Kladna od listopadu 2001.

VIZITKA

„No jo, ale podíváte se do statistiky a vidíte, že renomovaný střelec dá za třicet utkání jeden gól. O čem se pak máme bavit? V tom případě si ani nezaslouží hrát extraligu. Zároveň se však nemůže stát, aby mladí hráči poslali staršího do prdele. Stejně tak nehraje vůbec roli, jestli někdo pochází z Prahy nebo Litvínova. Skutečně to je o lidech, kteří v tom mužstvu jsou. Nenašel se tam žádný spojovací článek. Každý stál úplně osamoceně a nechal to na sebe. Je jednoduché na někoho házet vinu. Na druhou stranu, Geffert sehrál v lize šest set utkání, Kysela sedm set. Měli by mít respekt. Jenže ho neměli. Do posledního zápasu baráže hráči dali duši, srdce, všechno. Ale odvahy byla pořád malá. V situacích, které měli zvládnout a mužstvo to od nich čekalo, kdy třeba stáli dva před brankářem, svoji roli nesplnili.“

Už v předchozích čtyřech letech Kladno baráží unikalo. Byl letošní pád důsledkem dlouhodobého poklesu?

„Počátek sestupu kladenského hokeje nastal v roce 1994, kdy

PRVNÍ OBĚŤ

TRENÉRSKÁ KLASIKA

Po listopadovém nástupu do funkce uzavřel Jaromír Šindel s kladenským klubem tříletý kontrakt. Mužstvo pod jeho vedením snížilo víc než desetibodový náskok na předposlední tým a v závěrečném kole základní části bojovalo s Litvínovem o vyhnutí se baráží. Neuspělo, a tak o udržení usilovalo v sérii proti vítězům 1. ČP ligy, bokejstům Liberce. Kladno probrálo 1:4 na zápasy a po šestnácti letech sestoupilo. „Všechno se musí vyřešit s chladnou hlavou. Jestli budu pokračovat, není otázka pro mě. Smlouvu mám ještě na dva roky. Podílel jsem se na sestupu a budu se snažit, aby se Kladno dostalo zpátky. Jakmile ovšem uznají, že můj podíl byl tak výrazný, musejí to udělat. Mužstvo potřebuje řez, aby pokročilo dopředu. Pokud se Kladno nevrátí do extraligy do roka, nevrátí se nikdy. Toble si musejí všichni uvědomit. Já věřím, že se to povede.“ Takto hovořil Jaromír Šindel po čtvrté porážce v baráži. O týden později měla proběhnout schůzka mužstva a vedení klubu. Manažer Otakar Černý i prezident Jaromír Jágr starší původně tvrdili, že o změně se teprve bude jednat. Přesto Šindel na mítink nemusel, neboť už nebyl kladenským trenérem. „Manažer Černý mi zavolal a oznámil, že se usnesli, že končím. Sdílel mi to jako fakt. Připravoval jsem si plán přípravy. Ale řekl mi, abych tak nečinil. Je to pro mě strašný pocit. Jestli se mám stát obětí za sestup já, buďte. Ale jsem přesvědčen, že hlavní problém spočíval jinde. Mužstvo potřebuje spíš změnu uvnitř.“

V dresu Sparty

FOTO ARCHIV

vyhráli základní část a v semifinále se potkali s Olomoucí. Vedli 2:0 na zápasy, jenže u nich ztratili jeden, potom druhý. Porážky neunesli, rozhádali se. Přijeli domů a najednou byli venku. Jaká to byla jména? Kdo je odpálil? Kruliš, Gardoň, Kameš, Veber. Jan Neliba tvrdil, že to prodali. Ale takhle trenér nemůže mluvit. Já měl od ledna telefony, že Orct to bouchnul tady a támhle, že do něj jdou. Ovšem může se jednat o záměr jiné strany. Devadesát procent

z toho, co se povídá, není pravda. Ale ať vypadalo pozadí někdejší porážky s Olomoucí jakkoli, právě tam začal pád kladenského hokeje. Rozdělili se na tábory a od té doby nejdou spolu. Vždycky někdo proti někomu. Kladno vypadalo jako chudý klub, ale koupilo dva hráče za peníze, které by za ně jinde nikdo nedal. Hráči dostali výborné podmínky, ale neunesli to oni sami. Kladna je škoda.“

V jakém stavu jste loni v listopadu tým přebíral?

**Jaromír Šindel a jeho
Irští setři, Robin a Áda**

FOTO VLADIMÍR URBAN

„Sezonu nezahájil špatně. Po začátku byl nahoře. Ale něco se v něm dělo. Naši předchůdci Vojta s Hořavou se hádali před hráči. Trenéři se nemusejí shodnout. Jenže se nemohou napatdat takhle otevřeně. To já nepochopím. Víme, že Hořava mužstvo stavěl. Předtím dělal manažera, on přivedl i Orcta s Kyseľou. Porážka 1:8 doma s Havířovem v pátém kole byla důkazem, že něco není v pořádku. Potom chytil Horčíčka a najednou se zase dařilo. Mužstvo zpočátku bojovalo proti Orctovi. Můj názor. Pak to chvíli fungovalo, pár zápasů vyhráli v prodloužení. Přišel další výpadek, až tým nakonec padl ke dnu. A odtud se těžko zvedá. K zásahu mělo dojít daleko dřív. V Plzni vyměnili trenéry v době, kdy byli jedenácti. Když jsme přišli my do Kladna, bylo poslední.“

Uvítal jste během baráže výpomoc pánů Kaberleho a Müllera?

„Líbilo se mi, že se k tomu postavili jako chlapi, přišli a pomohli. Tvrdili, že je oslovil pan

Jágr, ale bylo to vstřícné. Hráči museli vidět, že se pro ně dělá ještě něco víc. Dáte jim odměny, pak je zvýšíte. Když se budeme bavit o podmínkách, mohou vám říct, že od ledna pan Jágr vypsal peníze, za jaké se nehraje nikde v extralize. Takové prémie u nás nejsou. Neznám. Město v čele s primátorem Milanem Volfem mělo a má zájem. Pan Jágr jako prezident taky. Jiná věc byla, že ho po druhém utkání baráže chtěli diváci napadnout.“

Jeden čas až hrozí ztrátu se podařilo smazat. Kde nastal zlom?

„Poslední zápas s Litvínovem byl už taková křeč. Samozřejmě jsme se pokusili zachránit, ale zřejmě rozhodující obrat nastal o šest kol dřív ve Znojmě. Jedenáct minut před koncem jsme vedli 3:1, utkání absolutně pod kontrolou. Jenže pak jsme odešli. Hráči utíkali z ledu, úplně se zhroutili. Alibisti. Patnáct vteřin střídání a pryč. Ať se v tom každý najde. Prohráli jsme v prodloužení, pak přišlo ono utkání s Plzní. Jako by se pořád čekalo, až dá někdo impuls. Jednu chví-

Syn Jakub byl tenkrát ještě malý kluk a mamka tvrdila, že by ho raději dala do houslí. Dnes je z něj velice nadějný junior, jehož možná už v příští sezoně uvidíme v extralize.

FOTO ARCHIV

li hrál výborně mladý Hořava. Úžasné spolehlivý. Jenže to je devatenáctiletý kluk. Nemůžeme na něm chtít, aby tak vydržel dlouhodobě. Dařilo se i Svobodovu útoku s Geffertem a Skuhravým. Jenže jeho pak nabouraly Karlovy Vary. Stejnou nabídku dostal okamžitě od nás, ale už to byla hra o peníze. Na tom jejich útok skončil. Občas se přidál Gardoň. Ale střídání zápasů excelentní a vyložení špatné. Pokud někdo po vánocích mužstvo táhl, byl to buď on, nebo Hořava. Nikdo jiný. Když se jednomu z těch dvou nedařilo, byl konec.“

Kdy jste poprvé připustil, že můžete sestoupit?

„Po druhé porážce doma s Libercem. O tom zápase se mi dokonce zdálo. Ale celá baráž se

prohrála už v prvním utkání. Hráči byli neukázněni. Měli jsme osm vyloučených. Uvedu příklad: během semifinále mezi Slavíi a Spartou nasadil Štraub za stavu 1:1 před brankou krosček Ptáčkoví. Ten se jen otočil a s úsměvem odjel pryč. Náš hráč by se ohnal. A přesně tohle ten Štraub chtěl. Jankových z Liberce dělal to samé.“

Mimochodem, proč jste po dlouhé přestávce začínali se čtyřmi pětkami?

„Museli jsme. Vzhledem ke zdravotnímu stavu hráčů, aby

vydrželi. Když někdo přijde s teplotkou na zápas, nemusel by to celé zvládnout. Tam nešlo pouze o jeden zápas, museli jsme se dívat dál. Druhé utkání v Liberci jsme naopak ztratili i proto, že jsme předtím nasazovali jen tři pětky. Vyhráli jsme. Jenže se to promítlo do dalšího zápasu.“

Cím si vysvětlit odklon kladenských fanoušků při pátém střetnutí?

„Lidi rezignovali za stavu série 1:3. Samozřejmě se mezi nimi najdou chytří a ti nejchytřejší. Na druhou stranu, ti, co chodili celou sezonu, přišli znovu. Mužstvo neopustili. Takových, co přijdou na hokej, protože se vyhraje, je tam pochopitelně rovněž hodně. Ale skalní fanoušci sestup obřečeli.“